

[Aksel Jensen.]

været Tale om at fremsætte et særligt Forslag allerede nu; men da Finansministeren i Udvalget har oplyst, at han var i Stand til at vente med Dækningsspørgsmaalet til Efteraaret, og da vi nu nærmer os Rigsdags-samlingens Slutning, vil der ikke være megen Anledning til at forlænge Rigsdags-samlingen for at løse Dækningsspørgsmaalet nu. Jeg finder det da naturligt, at vi tager fat straks ved næste Rigsdagssamlings Begyndelse og søger at naa en Løsning, søger at naa til Enighed om at skaffe Midler til at dække de Beløb, her er Tale om. Der er om saadan Udsættelse til Efteraaret opnaaet Enighed mellem de tre Partier.

Der vil nu blive Lejlighed for den højtærede Finansminister til at overveje alle de Tanker, som er nedlagt ogsaa i det Forslag, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Zahle under vore Forhandlinger i Udvalget. Det er jo et ret omfattende og vidtgaende Forslag, det ærede Medlem Hr. Zahle har fremsat, et Forslag, som nødvendiggør nøjere Undersøgelser af dets Rækkevidde og Konsekvenser; der vil være al Anledning til nu i Sommer at undersøge det Spørgsmaal nærmere sammen med de øvrige Tanker, der kan være at tage op med Hensyn til Løsning af denne Opgave. Jeg synes derfor egentlig, det ærede Medlem Hr. Zahle maatte have kunnet føle sig tilfredsstillet ved det, der er opnaaet, og have undladt at fremsætte særligt Ændringsforslag, men det har det ærede Medlem altsaa ikke villet nøjes med. Det maa imidlertid være klart for enhver, at det Forslag, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Zahle, kræver megen Tid til grundig Overvejelse, saa det vilde betyde det samme som en Forlængelse af Samlingen, hvis vi skulde tage dette Spørgsmaal op. Jeg er derfor glad over, at de tre Partier er enige om, at vi i Stedet tager dette Spørgsmaal op til Efteraaret. Jeg mener, at en Udsættelse er velbegrunderet.

I § 13 findes der en Bestemmelse om, at Loven træder i Kraft ved kongelig Anordning, der er ikke fastsat nogen bestemt Tid, men maaske vil det kunne gøres til 1. Juli, det kan være, den højtærede Minister vil udtale sig nærmere derom.

Som man vil se af Betænkningen, har Spørgsmaalet om Filialerne ligeledes været rejst i Udvalget, og der findes en Bemærkning i Betænkningen i Overensstemmelse med de Bemærkninger, der tidligere er gjort om dette Spørgsmaal, nemlig at for saa vidt der omkring i Befolkningen er Stemning for og Midler til at kunne overtage saadanne Filialer, vil man, naar der kan træffes

en for Banken tilfredsstillende Ordning, stille sig velvilligt og forstaaende overfor en Løsning som den her nævnte.

Som man vil se af Betænkningen, har et stort Flertal samlet sig om at skabe et saadant Grundlag for en Fortsættelse af Landmandsbankens Virksomhed, at den nugældende Statsgaranti gradvis kan afvikles, og saaledes, at Stillingen ved Udløbet af Garantiperioden, den 1. April 1932, kan være den, at Statens Garanti falder bort. I den Henseende har Flertallet lagt stærk Vægt paa, at Landmandsbankens Ledelse, dens Bankraad og Direktion, paa Grund af deres store, direkte Kendskab til Bankens Virkeforhold og hele Stilling har udtalt sig stærkt og direkte om, at der nu skabes denne Sikkerhed for, at vi den 1. April 1932 skulde være ude af Statsgarantien.

Jeg skal i øvrigt henvisse til selve Ændringsforslaget og Betænkningen og dermed anbefale Sagen paa det bedste. Hensigten er, som sagt, at komme ud af Statsgarantien snarest muligt og billigst muligt og tillige at skabe Mulighed for, at Banken inden alt for længe kan indrulleres i de private Bankers Rækker. Vi har ment, at det fuldt saa godt kunde naas ad andre Veje, men Maalet har for os været det afgørende, og vi mener, at der gennem dette Forslag er skabt Sikkerhed for, at Maalet naas: ud af Statsgarantien og over til privat Bankdrift. Jeg glæder mig over at kunne anbefale Lovforslaget i den foreslaaede ændrede Form paa et stort Flertals Vegne, og jeg haaber, at det snart maa blive ophøjet til Lov. Der ved er vi naaet til en endelig Løsning af Landmandsbankens Forhold.

Stauning: Det Lovforslag, der her foreligger, og som er blevet Resultatet af Udvalgets Arbejde, falder nøje sammen med Synspunkter, som jeg paa mit Partis Vegne fremsatte ved første Behandling. Jeg kan derfor kun være tilfreds, ligesom den ærede Ordfører, med, at det er lykkedes at samle det store Flertal af Udvalget om den nye Afattelse af et Forslag, hvis Vigtighed formentlig alle forstaaer. Der naas herved en Løsning af en Sag, der har været og er uhyre vanskelig for Staten, og det paa en Maade, der hverken udsætter Staten eller Næringslivet for nye Rystelser.

Der er under disse Forhold for mig ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger, da jeg dels er enig i de Hovedbetragtninger, der findes i Betænkningen, og dels i, hvad den ærede Ordfører har sagt ved sin Gennemgang af Ændringsforslaget. Jeg kunde, som jeg sagde ved første Behandling, naturligvis